

slovesné zřísoby / ρηματικές εγκλίσεις

indikativ oznamovací zřísoba οριστική έγκλιση	konjunktiv υποτακτική	imperativ rozkazovací zřísoba προστακτική έγκλιση
indikativ prézentu οριστική ενεστώτα Φεύγω. Τι λες ; Της γράφω κάθε μέρα. Κοιμάσαι ; Εγώ μιλάω !	konjunktiv prézentu (nedok.) υποτακτική ενεστώτα (συνεχής) Πρέπει να της γράφω συχνά. Πρέπει να λες πάντα την αλήθεια. Θέλω να μιλάω καλά γαλλικά.	imper. préz. (rozk. zp. nedok) προστακτ. ενεστ. (συνεχής) γράφε, γράφετε λέγε, λέγετε μίλα, μιλάτε
indik. aoristu (min.č. dok.) οριστική αορίστου Έφυγα. Του το είπες ; Τι έγραψες ; Του μίλησες ;	konjunktiv aoristu (dokonavý) υποτακτική αορίστου (απλή) Πρέπει να φύγω . Πρέπει να του το πω . Θέλω να του μιλήσω .	imperativ aor. (rozk. zp. dok.) προστακτ. αορ. (συνεχής) Φύγε! Φύγετε! Πες το. Πείτε/Πέστε το! Μίλησε/Μίλα! Μιλήστε!
indik. imperf. (min.č.nedok.) οριστική παρατατικού Έφευγα πάντα νωρίς. Σου το έλεγα . Του έγραφα κάθε μέρα. Ποτέ δε μιλούσε για αυτήν.		
indikativ futura nedok. οριστ. εξακολουθητικού μέλλοντα Θα σου λέω πάντα την αλήθεια.		

slovesné zprůsoby / ρηματικές εγκλίσεις

indikativ oznamovací zprůsob οριστική έγκλιση	konjunktiv υποτακτική	imperativ rozkazovací zprůsob προστακτική έγκλιση
indikativ futura nedok. οριστ. εξακολουθητικού μέλλοντα Θα σου λέω πάντα την αλήθεια.		
indikativ futura dok. οριστ. απλού μέλλοντα Θα σου πω την αλήθεια.		
indikativ perfekta οριστική παρακειμένου Σου το έχω πει .		
indikativ plusquamperfekta οριστική υπερσυντέλικου Όταν φτάσαμε, το τρένο είχε φύγει .		